

Mirsad Hadžikadić:

To je vjerovatno najteži dio: pronalazak i selekcija najboljih ljudi koji će biti kandidati. Za dvije godine imamo lokalne izbore, a onda ponovo opšte izbore za četiri godine. Na lokalnim izborima glasamo za gradonačelnike i gradske vijećnike i vijećnice, odnosno takozvane gradske skupštine. Na opštim izborima se glasa za parlament na različitim nivoima i za predsjedništvo. Izbori koji će se održati za dvije godine su zapravo skuplji nego opšti izbori jer ima više opština i gradova pa time i više kandidata, te se mora uložiti više novca u promociju svih kandidata. Naš cilj je odvažan. Voljeli bismo da dobijemo 25 gradonačelničkih pozicija u zemlji koja ih ima nešto preko stotinu, te bismo voljeli da dobijemo apsolutnu većinu u parlamentu za četiri godine. Pronalazak pravih ljudi će biti ključ. Kako to možemo učiniti? Vjerujemo da je to zasnovano na pažljivom provjeravanju referenci i razgovor sa ljudima o mogućem uspjehu tih kandidata za kandidate. Bit će to iscrpljujući proces, i zato je važno da imamo prave ljude u procesu koji mogu provjeravati kandidate. Ovo je jedna od onih situacija kad morate da kombinujete mladost i iskustvo. Na primjer, možemo naći mlade kandidate koji imaju potencijal da postanu zvijezde, ali njihov pronalazak zahtijeva iskustvo, a ja ću vjerovatno biti naklonjeniji pronalasku nekog ko je to uradio već mnogo puta. Ponekad za pogrešnu stranku, ali oni ne selektuju i oni ne definišu osobine kandidata – vi definišete osobine kandidata tako što im kažete da želite kandidate koji ispunjavaju taj i taj obrazac i da treba da ih pronađu. Ako navedete visok integritet, visoku sposobnost, bez prošlih iskustava sa korupcijom, unutar određene grupe starosne dobi, 50% žene i 50% muškarci, itd. To ćemo pokušati dobiti iako je zakonski propisano da mora biti barem 40% žena, a trenutno je ispod 20% iako je zakonska obaveza da bude 40% predstavnicu u parlamentu. Dakle, mi ćemo pronaći osobu koja može naći prave kandidate i zadat ćemo metu, set osobina, i vidjeti šta ta osoba od toga može napraviti. Ovo je vjerovatno najznačajnija faza, jer ti ljudi onda definišu nas kao pokret na lokalnom nivou, i ako se ovo ne uradi dobro, ljudi će izgubiti povjerenje u nas. Jer, do sad sam to bio ja – jedna osoba, i bilo je lakše definisati, braniti ili predstavljati, jer to je jedna osoba. Ali sad, na primjer, ako imamo 40 kandidata za gradonačelnike, i imamo kandidate za vijećnike i vijećnice, a to je još 150-tak ljudi, onda je to ukupno oko 200 ljudi. Nije lako pronaći 200 ljudi za koje možete tvrditi da predstavljaju vrijednosti Platforme na najadekvatniji način. To će biti zaista teško.

Clark Curtis:

Dok sjedimo i razgovaramo, vidim osmijeh na tvom licu dok pričaš o ovim izazovima. Očito je da će biti izazova u budućnosti, ali ja mislim, odnosno imam osjećaj da si ti jako uzbuđen zbog tih izazova i svega što radiš.

Mirsad Hadžikadić:

Uzbuđen sam zbog prilike da zaista zapravo promijenim zemlju, a to radite tako što pogurate ljude da urade ono što nije u njihovoj zoni komfora. Pri tome mislim na mlade ljude. Pronaći ćemo ih, obučiti ćemo ih, raditi ćemo s njima, pobrinuti ćemo se da razumiju zašto je važno biti politički aktivan čak i u toj ranoj dobi. I pod tim mislim na mlade i nešto mlađe. Naravno da nećemo propustiti izuzetne ljude sa iskustvom, ali naša ključna meta će biti mladi i nešto mlađi koji su neopterećeni prošlošću odnosno čija pleća i misli nisu pod težinom prošlosti, kako bismo počeli gledati u budućnost. Zato se radujem tom procesu, razgovorima sa tim ljudima, i mijenjanju njihovog načina razmišljanja, oblikovanju njihovog razmišljanja, za korist i njih samih i države. Mislim da će biti jako interesantno, i mogu samo zamisliti posmatranje rezultata i plodova rada sa njima odnosno sa nekima od njih, posjetama nekih od njih. Neki će izgubiti, neki će pobijediti, i treba riješiti to kako bismo se uvjerali da i dalje imaju motivaciju da nastave borbu: ako pobijede kako da započnu proces pomaganja zajednici, a ako ne, kako da zadrže nadu i pripreme se za idući izazov, i tako dalje. Mislim da će biti vrlo interesantno, jer ovo je sad konkretno. Do sad smo pričali apstraktno o državi i mogućnostima, a sad smo čvrsto na tlu gdje se sve zapravo dešava. Imamo izvještaje iz mnogih gradova o ljudima koji se nazivaju Iskre od prvog dana, kako se bore sa uredima gradonačelnika ili sa gradskim vijećima da se postignu određene stvari u njihovom gradu. Prošle sedmice smo imali jednu od pobjeda u Visokom, i taj čovjek mi je slao informacije kako su to postigli i kako Iskre vladaju svijetom. Mi nismo još čak ni zvanični nigdje, ali on je rekao da mi zapravo već mijenjamo grad. Dakle, uzbudljivo je.

Clark Curtis:

Opšte raspoloženje kod tvojih ljudi iz kampanje, kao što smo već diskutovali, bilo je takvo da su neki bili razočarani što nisu pobijedio. Ali, kako su rezultati dolazili i bili bez presedana za

jednog nezavisnog kandidata, kako je se to raspoloženje promijenilo kod njih? Pretpostavljam, poznajući ih, da se svi slažu sa ovim i da su uzbuđeni da se nastavi.

Mirsad Hadžikadić:

Da, vrlo su uzbuđeni. Nismo nikog izgubili nego smo dobili novih ljudi koji žele da rade skoro punu normu, da volontiraju za pokret. Sad skoro pa vlada neko raspoloženje pravičnosti, u smislu da nas svi gledaju i svi žele biti mi, pa hajdemo uraditi ovo na pravi način. Sad ima čak i poređenja pa se oni koji su tu bili od početka ističu naspram novih koji tek dolaze, i ja se borim protiv toga i govorim im da ne želimo biti kao drugi i da su svi dobrodošli. Ljudi su sjajno raspoloženi, velika su očekivanja da možemo donijeti velike promjene. Svi pronalaze svoje mjesto na kom mogu doprinijeti. Postajemo malo organizovaniji. Započeli smo proces članstva, a uskoro je i osnivačka skupština. Ljudi su zaista zahuktani i žele početi. Preovladava osjećaj stvaranja historije tokom kampanje. Nesretna okolnost je to da sam morao doći ovdje i napustiti ih tokom tih mjesec dana koji moramo iskoristiti da se pripremimo za osnivačku skupštinu. Bit ću ovdje na par konferencija jer sam obećao univerzitetu da ću pola semestra provesti ovdje. Time je to teže, jer moje misli su i ovdje i tamo, pa ja provodim dosta vremena tako što pišem emailove ili razgovaram s njima, kako bih vidio šta im treba od mene. Često im trebaju upute, i srećom postoje svi ovi elektronski kanali kojima možemo komunicirati. Ali, ipak nije isto kao kad sam tamo. Jedan od pristalica mi je poslao poruku jutros samo da me pita kad se vraćam, i kad sam odgovorio za četiri sedmice, rekao je da se nada da će oni preživjeti. To je bilo interesantno i simpatično. Ali to je raspoloženje: čekanje da se ja vratim dok istovremeno ima toliko toga da se uradi. Time je veći nivo odgovornosti i tereta na onima koji su tamo, naročito na mladoj dvadesetpetogodišnjoj koordinatorici Lani, kao i Dženiti koja je zadužena za odnose s javnošću i marketing. One nastavljaju raditi kao da sam ja tamo, tako da ima dovoljno materijala koji će se predstaviti na našoj internet stranici i Facebooku, tako da ljudi ne osjećaju da se sve prestalo dešavati dok sam ja odsutan.

Clark Curtis:

Je li sad prihvaćenija činjenica da ćeš za četiri godine možda naći nekog kome ćeš biti mentor da bude kandidat za predsjednika? Jer, kao što si rekao, tražit ćete najbolju osobu pa možda ćeš to biti i ti. Da li tvoji ljudi sad to bolje prihvataju?

Mirsad Hadžikadić:

Pa oni zapravo i ne pričaju o tome. Počeli su mijenjati hashtagove u #MH2022 umjesto dosadašnjih #MH2018, a ja im uporno govorim da nam trebaju pravi ljudi za sve nivoe. Međutim, oni čak i ne govore o tome. Oni razumiju pralament i lokalne izbore, ali ne mogu ni pojmiti da bi tu mogao biti neko drugi. To će doći s vremenom. Ako pronađemo pravu osobu s kojom bismo bili snažniji kao pokret, tako da možemo reći da čak možemo i demonstrirati da mi, kao pokret odnosno stranka bismo stavili ne osnivača nego nekog drugog na tu poziciju u tako ranoj fazi razvoja pokreta, mislim da bi oni to vidjeli kao pozitivnu stvar na kraju. Ali, to je jedna od onih stvari koje moraju da se slegnu, jer i u Bosni kao i svugdje drugo ljudi traže vođe koji će ih odvesti negdje. Iako im ja uporno govorim da to nije ono što bismo mi trebali da radimo, nego da educiramo sve i učinimo ih sposobnima, oni se slažu ali kažu da im ipak treba lider. Dakle, to nije nešto što treba forsirati prerano. Učinit ću ono što bude prava stvar. Trenutno smatram da je prava stvar osnažiti pokret, osposobiti ga, povećati njegov doseg i privlačnost, te pronaći prave kandidate za sve pozicije pa čak i za predsjednika. Ako ne pronađemo, onda ću ja zasigurno ispuniti tu ulogu, ali nadam se da ćemo pronaći nekog drugog da bude kandidat za tu poziciju. Ja definitivno namjeravam da budem sa svima njima kroz proces izgradnje infrastrukture pokreta, podrške i cijele mreže, jer na kraju će to biti najvažnije – izgradnja održive mreže, svježe, koja se uvijek može preporoditi i promovisati najbolje ljude iznutra, pripremiti ih i promovisati ih. Mislim da je to veća vrijednost nego služba na nekoj funkciji, jer cilj nije biti na funkciji nego poboljšati stvari, zar ne?